

عنوان مقاله:

بازتعریف محله های اصیل در سابه اقتضائات شهرسازی مدرن بررسی نقش فرهنگی محلات در سازماندهی فضایی شهرسازی و معماری ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی- اسلامی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عطیه دزفولی - مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

حامد محمدی - دانشجوی دکتری معماری

خلاصه مقاله:

هویت هرملت در معماری و فرهنگ آن کشور نهفته است با معماری باید به مثابه امری فرهنگی مواجه شد و باید دانست که هر امر فرهنگی مراحل و مراتبی دارد که باید طی شود یکی از ویژگیهای کهن شهرهای ایرانی وجود محلات شهری دارای وحدت از حیث کالبدی فضایی و برخورداری از استقلال نسبی از نظر عملکردی بوده که گروهی متجانس از مردم را در خود جای می داده است شهرنشینی دوران جدید آغاز مرحله ای است که در آن فلسفه و فرهنگ حیات بشری دستخوش تغییرات وسیع شده و متعاقب آن هنجارها ارزشها و الگوهای مناسب با زندگی صنعتی و تجاری گسترش پیدا کرده است از جمله نتایج مستقیم شهرنشینی دوران معاصر به انزوا کشیده شدن بسیاری از یادمان های تاریخی بوده است که طی قرنهای متوالی در نقش عوامل هویت ساز گروه های انسانی عمل میکردند علت این امر را میتوان در پی توجهی به مفهوم واقعی محله کارکردها و نقش های آن در حیات شهری دانست بازتعریف مفهوم محله با اتکا به ضرورت ها و نیازهای زمانه و جایگاه کهن فرهنگی و تاریخی محلات از یک سوسبب حفظ نظام اجتماعی اقتصادی محلات تاریخی شهرها و یا محلات شهرهای تاریخی و به دنبال آن « جلوگیری از نابودی ساختار کالبدی شده و از سوی دیگر سبب شکل گیری مفهوم محله در بافت های توسعه یافته شهری می گردد.

کلمات کلیدی:

محلات قدیمی، هویت فرهنگی، شهرنشینی مدرن، اجتماع شهری، هویت معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/201907>

